

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล น.ส.อัญชลี โคบาล รหัสบุคคล 008659

เบอร์โทรภายใน 1031,1566 เบอร์โทรมือถือ 084-8994598 Email Address nong.16june@gmail.com

หน่วยงาน หอผู้ป่วยวิกฤตศูนย์การแพทย์สิริกิติ์ 8

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาลศูนย์การแพทย์สิริกิติ์

*ชื่อ-สกุล น.ส.อัญชลี โคบาล รหัสบุคคล 008659

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้
โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง กลับมาเยี่ยมกันอีก

“หายแล้ว กลับมาเยี่ยมพยาบาลด้วยนะคะ คราวหน้าต้องเดินมา ไม่นอนมาเหมือนครั้งนี้นะคะ”

เป็นคำบอกกล่าวก่อนที่จะย้ายคนไข้ออกจากวอร์ด หลังจากรักษาด้วยอาการวิกฤติอยู่นานนับสองเดือน

ณ icu แห่งหนึ่งได้รับการแจ้งว่าจะมีรับเคสเป็นผู้ชายอายุ 41 ปี มาด้วยอาการซึมลง แขนขาอ่อนแรงครึ่งซีก ความดันโลหิตสูง เมื่อมาถึง icu ทีมรักษาได้วินิจฉัยอย่างละเอียด พบว่าคนไข้รายนี้มีเลือดออกในสมองปริมาณค่อนข้างมาก ต้องเข้ารับการผ่าตัดสมองด่วน ทางแพทย์จึงแจ้งให้หญิงสูงวัยรายหนึ่งที่มาพร้อมกับคนไข้ได้ทราบ สภานาของเธอนั้นค่อนข้างเป็นกังวล และเริ่มมีน้ำตาคลอเล็กน้อย เธอหยุดคิดไปสักครู่ พร้อมกับคำถามต่อว่า “แล้วลูกชายฉันจะกลับมาเหมือนเดิมหรือเปล่าคะ” แพทย์ผู้รักษาตอบหญิงสูงวัยไปว่า “อาจจะไม่เหมือนเดิม 100% แต่คนไข้อาจจะค่อยๆฟื้นตัวขึ้น ถ้าได้รับการผ่าตัดและการรักษาอย่างต่อเนื่อง” หญิงคนนั้นนั่งคิดไปอีกสักครู่ จึงให้คำตอบว่า “ผาค่ะ ฉันยินยอมให้คุณหมอผ่าตัด ขอแค่คุณหมอและทีมคุณพยาบาลเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคนรักษาลูกฉันอย่างเต็มที่” หลังจากที่ยุติยินยอมให้ผ่าตัดได้ คนไข้ก็ถูกนำส่งห้องผ่าตัดอย่างเร่งด่วน และให้เวลาผ่าตัดเป็นเวลาเกือบ 4 ชั่วโมง คนไข้กลับมา icu ด้วยสายระโยงระยางเต็มร่างกายตั้งแต่หัวจรดเท้า สัญญาณชีพที่ยังไม่คงที่ ต้องได้รับยาประคับประคองอยู่ในปริมาณค่อนข้างสูง ตอนนั้นเป็นเวลากลางคืนแล้วเป็นช่วงเวลางดเยี่ยมผู้ป่วย มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เมื่อมีผู้วิ่งไปรับสาย ปลายสายแจ้งว่า เป็นญาติของผู้ป่วยชายที่เพิ่งออกจากห้องผ่าตัด ขอสอบถามอาการคนไข้ พยาบาลแจ้งอาการไปตามที่เห็นอาการ ณ ตอนนั้น ปลายสายฝากให้ช่วยดูแลคนไข้อย่างเต็มที่ เราดูแลคนไข้เป็นอย่างดี องค์กรรวม ช่วงแรกอาการค่อนข้างหนักคนไข้ไม่ตื่น แขนขาไม่ขยับ ใส่ท่อช่วยหายใจที่ปากนาน เสียงต่อการติดเชื้อ จึงได้ย้ายมาเป็นท่อเจาะคอ คนไข้ก็ยังหลับตาไม่ขยับแขนขา สัญญาณชีพเริ่มคงที่ คนไข้เริ่มลืมตาได้เองบ้าง อาการที่กล่าวมานี้ใช้เวลา 4-5 สัปดาห์ จากนั้นคนไข้ก็เริ่มขยับแขนขาได้ทีละนิดหน่อย ช่วงที่อยู่ใน icu ตั้งแต่แรกที่อาการหนักมากไม่รู้สึกรู้สีกตัว จนเริ่มตื่นลืมตาได้เองบ้างนั้น ช่วงเย็นที่เป็นเวลาเข้าเยี่ยมได้ ก็จะได้เห็นหญิงสูงวัยคนเดิมเข้ามาเยี่ยมทุกวัน จนบางวันสภานาทำทางของเธอดูอ่อนล้า ทางพยาบาลจึงแนะนำให้กลับไปพักผ่อนดูแลตัวเองด้วย หญิงสูงวัยคนนั้นก็เลยหายไปสัก 1-2 วันแล้วโทรศัพท์สอบถามอาการทุกวัน จนวันที่อาการคงที่ เอาสายระโยงระยางทั่วร่างกายออกจนหมดแล้ว ถึงวันที่ต้องย้ายออกจาก icu เพื่อไปฟื้นฟูร่างกายต่อไป ก่อนย้าย พยาบาลก็จะพูดบอกคนไข้และญาติว่า “ขอให้หายไวๆ ถ้าได้กลับบ้านแล้ว เดินกลับมาเยี่ยมพยาบาลที่วอร์ดด้วยนะคะ ไม่นอนมาเหมือนครั้งนี้แล้วนะคะ” คนไข้ที่นอนอยู่บนเตียงพร้อมยายลืมตาแต่ไม่ได้ตอบสนองสิ่งที่พยาบาลพูดสักเท่าไร เพราะการรับรู้อาจจะยังไม่กลับมาเหมือนเดิม แต่ญาติคนไข้ที่พยาบาลคุ้นเคยกันดี กลับมาบอกกับพยาบาลว่า เราจะกลับมาเยี่ยมแน่นอน

เวลาผ่านไปเป็นทุกคนทำงานดูแลคนไข้ที่หมุนเวียนสับเปลี่ยนเข้ามารักษาใน icu อยู่เรื่อยๆ บ่ายวันหนึ่ง เสียงออกหน้าต่างดังขึ้น เมื่อประตูเปิดออก พบ ชายกลางคน รูปร่างสูงผอม เดินไขว่ไม่เท้าช่วยพยุง มีรอยแผลที่ศีรษะ มาพร้อมกับหญิงสูงวัย กับคนดูแลเป็นหญิงวัยกลางคนอีก 1 คน สภานายิ้มแย้มสดใสเปี่ยมไปด้วยความสุข พร้อมกับถุงขนมของฝากปริมาณมาก เสียงแรกที่เอ่ยขึ้นมาคือหญิงสูงวัย “พาดิฉันคนไข้กลับมาเยี่ยมคุณพยาบาลคะ” ทีมพยาบาลกล่าวทักทายกับผู้ที่มาเยี่ยม แล้วชายวัยกลางก็พูดขึ้นมามีคำซ้ำๆว่า “ผมเคยนอนรักษาอยู่ที่นี่หรือครับ พวกคุณดูแลรักษา

ผมมาหรือครับ ผมจำอะไรไม่ได้เลย” พุดจบประโยคชายคนนั้นก็ร้องไห้ พร้อมกับกล่าวต่ออีกว่า “ผมขอบคุณมากนะ
ครับ สัญญาว่าผมจะดูแลตัวเอง แล้วจะกลับมาเยี่ยมบ่อยๆนะครับ” พยาบาลหลังจากได้ยินเสียงนั้นก็รู้สึกอึดอัดที่ได้
เห็นคนไข้หนักที่แทบไม่รู้สึกละเลยสามารถเดินกลับมาเยี่ยม เราสนทนากับสักพักใหญ่แล้วก็แยกย้ายกัน ผู้มาเยี่ยมกลับไป
พักผ่อนต่อ ส่วนพยาบาลก็หันกลับมาทำงานดูแลคนไข้ต่อไป

การที่เราดูแลคนไข้หนักทุกวัน ซึ่งมีทั้งที่เรารักษาชีวิตคนไข้เหล่านั้นไว้ก็ไม่ได้ก็จำนวนมาก และมีทั้งที่คนไข้
สามารถกลับไปใช้ชีวิตได้เหมือนเดิม หรืออาจมีบ้างที่สามารถกลับออกไปใช้ชีวิตแต่อาจจะไม่เหมือนเดิม ต้องมีคนดูแล
ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยในรูปแบบต่างๆ เมื่อเห็นคนไข้เหล่านี้ก็รู้สึกภูมิใจที่สามารถส่งคืนคนที่รักสู่อ้อมกอดของครอบครัว
ของเขาอีกครั้ง

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน) ..... อังชลั โอบา
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย) .....
สังกัด หอผู้ป่วยวิกฤตศูนย์การแพทย์สิริกิติ์ 8
วัน / เดือน / ปี 30 เม.ย. 65